

Laurens Jan kookt
kroten

Laurens Jan kookt
kroten

Gertie Schouwenberg

© 2018 Gertie Schouwenberg

ISBN: 9789463672108

1 Laurens Jan bakt ze bruin

Neuriënd en met een lichte huppelpas doorkruist Laurens Jan Bijlsma de gang naar zijn kantoor. Het is de tweede dag van zijn interim-baan bij Peters Koek en hij is vastbesloten hier minimaal een jaar te blijven zitten. Het liep weer eens niet zo lekker met zijn bedrijfje, dus dat hem deze job door Sander is toegespeeld komt goed uit. Vrindjes op de juiste plaatsen bewijzen toch steeds maar weer hun nut, wat Anne-Marie ook zegt.

Hij gaat achter zijn bureau zitten en kijkt met een grote glimlach naar buiten. Elke week een dagje communicatiemanager spelen bij een koekjesfabrikant, om je vingers bij af te likken. Duizend euro per dag voor een beetje ouwehoeren, een man kan het slechter treffen. De openingstune van het A-team zet zijn geluk in de wacht.

‘Hé Sander, ouwe taaie, hoe gaat het met je?!’ roept hij enthousiast door de iPhone.

‘Geweldig jongen, ik mag niet klagen’, antwoordt zijn oud-studiegenoot.

‘En met Evelien ook alles goed?’

‘Zeker, zeker. Alles gaat zoals het gaan moet. Hoe bevalt het je bij de koekjesbakker? Daar heb ik je toch maar mooi naar binnen geloodst, toch?’

‘Heel mooi, jongen, heel mooi. En het bevalt uitstekend, het is gesneden koek!’

‘Je geeft ze toch geen koekje van eigen deeg, hè?’

‘Nee, nee, alles is nog koek en ei.’

‘Dus de koek is nog lang niet op?’

‘Nog lang niet, maar mijn koekgrapjes nu even wel. Jij wint weer.’

‘Thanks, Eljee, zeer sportief van je. Maar waar ik eigenlijk voor bel, ouwe koekenbakker: ik zit vreselijk omhoog met de Rotary Club. Zaterdag over twee weken verwachten ze van

mij een managementgoeroe en ik heb geen idee waar ik hem vandaan moet halen. Laat ik dan plotseling aan jou denken! Als jij nu eens een mooie theorie komt presenteren. Vinden ze vast geweldig. Kom, ouwe jongen, je laat je goede vriend toch zeker niet in de steek, na alles wat hij voor jou gedaan heeft?’

‘Natuurlijk niet, Sander, je kunt op me rekenen. Ik flans wel wat in elkaar. Zet maar even op de mail wat, waar en hoe precies, ik goeroe wel een eind voor je weg.’

‘Geweldig, Eljee, ik plop het zo aan je door.’

Shit! Klote Sander. Net nu hij het lekker voor elkaar heeft, kan hij een presentatie gaan geven. Waarover in hemelsnaam? Is-ie mooi klaar mee. Gelukkig is er Google, zijn vriend en toeverlaat. Hoe heeft hij ooit zonder gekund? Waar haalde hij zijn informatie vandaan? Hij grinnikt als hij terugdenkt aan zijn bezoeken aan de stadsbibliotheek, de Postbus-51-folders die hij liet aanrukken, de tijdschriften die hij doorspitte. Artikel er uitscheuren en minimaal een jaar bewaren voordat je ermee ging knippen en plakken. Na twaalf maanden was de kust wel veilig, zolang je maar niet alles letterlijk overnam. Daar had hij een handig synoniemenwoordenboek voor. Dat stond overigens al jaren te vergelen in de boekenkast, met dank aan Bill Gates. Rechter muisknop en klaar is Kees. Wat zal Bill van goeroe zeggen? “Geen suggesties.” Dat begint al lekker.

Neuriënd en met een lichte huppelpas doorkruist Laurens Jan Bijlsma de gang van zijn kantoor naar de koffieautomaat. Achter zijn glimlach vervloekt hij de duivelse Sander, die deze keer wel heel snel is met het innen van zijn schuld. Lullo!

2 Laurens Jan zit vast

Nog steeds chagrijnig, draait Laurens Jan de oprit op. Verdomme, staat die 107 van Anne-Marie er weer. Mooi niet dat hij zijn Range Rover langs de openbare weg parkeert. Dat ding is een klassieker! Ze kunnen beter haar achterlijke poppenwagentje aan gort rijden, daar doe je de mensheid nog een plezier mee ook. Van 1 naar 100 in drie dagen. Hij snuift minachtend. De milieumaffia heeft de autobranche stevig bij de ballen. Alles moet maar zuinig, zodat er niet te veel CO₂ de lucht in schiet. Wat een onzin! Alsof een beetje rondtoeren met je auto de aarde opwarmt. Vroeger was Antarctica tropisch gebied. Hebben de dinosaurussen in die tijd soms met V8-motoren over het continent gescheurd? Dacht het niet!

‘Wat doet die kut auto op mijn oprit?!’ Hij knalt de deur achter zich dicht, gooit zijn jas over de stoel naast de kapstok en stormt de keuken binnen.

‘Ik ook van jou’, zegt ze, opkijkend van de braadpan waarin vier kipfilets liggen te bakken.

Hij kijkt haar zo smerig mogelijk aan. ‘Waarom zijn wij ook alweer met elkaar getrouwd?’ vraagt hij.

‘Omdat ik na twaalf jaar de pil zat was en jij geen zakje om je zaakje wilde doen.’

‘En waarom zijn we nu nog steeds getrouwd?’

‘Omdat jij mij anders uit dit huis moet kopen en daar heb je het geld niet voor.’

Trouwen in gemeenschap van goederen moest bij wet verboden worden. Voor één kleine misstap krijg je als brave burger levenslang. Daar moet een crimineel heel wat voor doen.